

rigere en fejløpfattelse, som SF's ordfører desværre har fået. Man dræber ikke den sidste rest af demokratiet. Man giver i virkeligheden, som jeg ser det, en øget mulighed for demokrati ved at give aktionærforeningen i BG Bank mulighed for at vælge, om man vil afskaffe stemmeretsbegrænsningen eller ej, og når der er en ny valgmulighed og man får tillagt en kompetence, man ikke havde før, er det i min optik en udvidelse af demokratiet.

Det er meget vigtigt for mig at understrege, at vi ikke fjerner stemmeretsbegrænsningen. Vi giver mulighed for, at det kompetente organ, der er i besiddelse af den rettighed, stemmeretsbegrænsningen er, også kan tage stilling til, om de vil afskaffe den for at få en anden løsning. Det synes jeg er noget centralt. Man kunne have valgt den løsning at afskaffe den via lovgivning som sådan, men det har vi ikke gjort, og det er meget vigtigt.

Den pressemeddelelse, der refereres til, er i virkeligheden et svar på de reaktioner, der var i offentligheden på det tidspunkt, pressemeddelelsen blev fremsat.

Lovforslaget ændrer, som det ligger her, ikke de gældende muligheder og regler. Det skaber en ligestilling mellem forskellige typer institutter, nemlig foreningsejede institutter og andre institutter.

Med hensyn til hr. Frank Aaen vil jeg bare anholde og citere de ord, hr. Frank Aaen sagde, og som jeg vil afvise – altså at Den Danske Bank har hjulpet med at snyde færingerne. Det ved hr. Frank Aaen udmærket er en grov insinuation, som man efter min opfattelse ikke burde fremkomme med fra Folketingets talerstol.

Jeg har fornemmelsen af, at det er et helt andet samfund, vi ville se for os, hvis hr. Frank Aaens parti fik 90 mandater – og derfor kan det selvfølgelig heller ikke lade sig gøre, at Enhedslisten skulle vokse sig så stor – så ville vi nemlig se en politik, hvor et flertal i Folketinget ville lægge loft over størrelsen af private virksomheder. Det er jo det, hr. Frank Aaen taler om: De finansieringsinstitutter er for store, og man bør begrænse størrelsen af dem. Hr. Frank Aaen erkender dog, at det ikke kan lade sig gøre – underforstået i det danske samfund – men jeg har noteret mig, at det er Enhedslistens synspunkt, at man burde kunne gøre det.

Endelig vil jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg har kommenteret afdemokratiseringsopfattelsen, som er forkert. Det er dog også en meget mærkelig argumentation at koble pinsepakken

og fru Kirsten Jacobsens politiske opfattelse af, hvad den vil medføre, nemlig slå bunden ud ejendomsmarkedet – sådan tror jeg fru Kirsten Jacobsen udtrykte det – ved at sige, at realkreditet har belånt som for år tilbage, og at resultatet heraf bliver, at vi får en gentagelse af det, der skete i 1980'erne, hvis pinsepakken bliver vedtaget.

Fru Kirsten Jacobsen kan have det synspunkt, det anerkender jeg, selv om det ikke er mit. Jeg deler det ikke, og jeg er dybt uenig i det. Men at koble det sammen med dette lovforslag og sige, at lovforslaget har noget med den sag at gøre, mener jeg er helt ude af proportioner.

Lovforslaget lægger op til at give foreningsejede institutter samme muligheder, som ikkeforeningsejede institutter har i dag ifølge gældende lovgivning. Denne mulighed for fusion – der er jo endnu ikke truffet beslutning om det i de kompetente organer i de to pågældende institutter, og jeg har forstået, at der ligger en lang proces forude – mener jeg de bør have, når andre, ikkeforeningsejede institutter har den mulighed.

Jeg mener ikke, vi via lovgivningen skal forsøksbehandle. Vi skal give så lige muligheder som muligt under hensyntagen til de særlige forhold, som kendetegner de forskellige institutter, også af konkurrencemæssige grunde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg har flere bind fra en kommissionsundersøgelse, der dokumenterer, at Den Danske Bank snød færingerne, og at det snyd ikke kunne være gennemført uden aktiv hjælp fra statslige myndigheder. Så må man kalde det, hvad man vil, men det er i hvert fald fakta.

Hvad angår holdningen til store virksomheder, er det rigtigt, at store, privatejede virksomheder efter vores mening simpelt hen har for stor magt i samfundet, og derfor er vi imod dem. Det vil sige, at hvis det er sådan, at vi skal have store enheder – det kan i nogle tilfælde være nødvendigt – skal de underkastes en demokratisk kontrol. F.eks. så vi gerne, at den finansielle sektor var statsejet, det indrømmer vi gerne.

Jeg er også godt klar over, at det synes økonomiministeren ikke. Men jeg tror, at selv økonomiministeren – man kan måske endda sige alle i regeringen, tror jeg – er klar over og synes, det er en problematisk proces, hvis vi sammenblander forskellige former for virksom-